



TUpeský **ŠK**olní **Al**manach





Vážení čtenáři,

vítám vás na stránkách nového čísla školního almanachu TUŠKA.

Letos nás již po dvanácté provede děním ve škole a představí naše třídy, žáky i jejich práce. Věřím, že se stejně jako já těšíte na obrázkového průvodce letošním školním děním, který zůstane pro všechny připomínkou pěkných a veselých chviliek strávených s kamarády, spolužáky a učiteli ve školním roce 2022/2023.

*Mgr. Štěpán Kubiš
ředitel ZŠ Tupesy*

OBSAH:

1	Slovo ředitele školy
2	I. třída
4	II. třída
7	III. třída
10	IV. třída
12	V. třída
15	VI. třída
19	VII. třída
23	VIII. třída
28	IX. třída
34	Školní družina

1. TŘÍDA



Třídní učitelka: Mgr. Hana Kočendová

Tomáš Březina, Adam Bureš, Jiří Grebeníček, Petr Haloda, Alžběta Hanáková, Martin Hřib, Taťána Knotová, Rostislav Kočica, Natálie Kouřilová, Erik Marčan, Jakub Pijáček, Nikol Spišiaková, Filip Švec, Drahomíra Tománková, Michaela Tomečková, Hanuš Vaněk, Adéla Vávrová





V září 2022 poprvé do školních lavic usedla skupinka 7 děvčat a 10 chlapců. Tito šikovní žáci se stihli naučit číst, počítat, našli ve třídě dobré kamarády. A nejen ve třídě. Mají totiž své patrony v deváté třídě. Ti, jako nejstarší a zkušenější ve škole jim pomohli překonat obavy ze začátku školního roku. Společně jsme pouštěli draky na kopci nad vesnicí, prožili strašidelný den, návštěvu Mikuláše.... Vydařený byl také slavnostní oběd se stolováním, při kterém žáci 9. třídy obsluhovali prváčky a naopak.

Děti se s radostí účastnily barevných dnů, také dne bláznivých účesů. Navštívily kino, divadlo, koncert, loutkové představení. A čeká nás ještě spousta zajímavých akcí, které zakončí celodenní školní výlet.



2. TŘÍDA



Třídní učitelka: Mgr. Petra Kočendová

Amálie Brlovská, Jaroslav Buksa, Jan Bureš, Martin Crla, Šarlota Gajdošíková, Viktor Hanák, Josef Hubíček, Antonio Jurkić, Jan Kameník, Sofie Karasová, Šimon Kučík, Monika Michalcová, Tereza Omelková, Emílie Szabó, Marek Šácha, Kateřina Talandová, Jakub Vávra, Ester Vavrušková, Markéta Zámečnicková

POPIS SKŘÍTKA

Můj skřítek se jmenuje Pařízek. Má oválnou hlavu, na ní má mech. Tělo vypadá jako pařez. Na těle má kůru. Živí se borůvkami a houbami. Žije v lesích pod stromy. Je to hodný skřítek, má rád ticho a klid. Schovává se v listí a jehličí. Lidem, kteří v lese odhazují odpadky, nebo křičí, se plete pod nohy.

(Honza Bureš)

Můj skřítek se jmenuje Míša Borůvkový. Hlavu má jako borůvka. Na hlavě má modrý kulatý klobouk. Tělo vypadá jako lidské. Na těle má modrý maskovací plášť. Žije v lese u borůvkového keře. Živí se borůvkami. Je hodný. Stará se o borůvkové keře.

(Kateřina Talandová)

Můj skřítek se jmenuje Houbáček Lesáček. Na kulaté hlavě má červený klobouček. Tělo vypadá jako kulička. Na těle má šiškovou košili, na nohou má mech a dřevěné boty. Žije v dřevěné chaloupce, která je ozdobená šiškami a květinami. Vyskytuje se v lese, u vody, nebo u kytek a šišek. Živí se houbami a lesním medem. Na jaře je v chaloupce a přes zimu se chodí schovat do většího hříbu. Je hodný, pomáhá lesním zvířatům. Nemá rád, když je v lese odpad.

(Šarlota Gajdošíková)

PŘEDSTAVTE SI, ŽE BYSTE ULOVILI KOUZELNOU RYBU, KTERÁ BY VÁM SPLNILA TŘI JAKÁKOLIV PŘÁNÍ. CO BYSTE SI PŘÁLI?

Amálka: Abychom byli zdraví, spolu a abych mohla mít psa Bekyna.

Jarek: Psa, který bude stopař, mocť řídit taturu na Dakaru, být bohatý.

Mart'a: Aby všichni byli zdraví, aby nebylo zlo a aby nikdo neumíral.

Šarlotka: Aby moje sestra byla chytrá a já ji nemusela učit, abych měla navždy uklizený a nazdobený pokoj, abych byla chytrá.

Víky: Být youtuber, mít zlatý youtube button, chci x-box a placený minecraft.

Pepík: Pokémon kartičky a album, notebook, monitor a podsvícenou klávesnici, pejska.

Honzík K.: Vyhrát zlatý míč, být dobrý fotbalista a vyhrát mistrovství světa ve fotbale.

Sofča: Chtěla bych kotě, jet na dovolenou na Kanáry a gepardí šaty.

Šimon: Zetor Crystal 160 a sýrárnu, auto Škoda 120, brány, pluh, koně a pole.

Monča: Být cvičitelka psů, aby se mi povedlo vycvičit psa a abychom byli všichni zdraví.

Emilka: Aby se měli všichni rádi, abych měla hezké známky.

Marek: Chtěl bych chovat chobotnici Arnošta, mít želvu Boba a mít dům.

Kačka: Mít svůj telefon a abychom byli všichni zdraví.

Kuba: Mít všechny sady lega, všechny mobily a vyhrát v lose.

Esterka: Chci jenom spát, hrát celý rok a mít milion squišíků.



Strašidelný den



V hodině matematiky



Zlaté rybičky



Drakiáda



Červený den



Pečujeme o chrup



Tvoříme



V plavání



Den bláznivých účesů

3. TŘÍDA



Třídní učitelka: Mgr. Andrea Čagánková

Matyáš Blaha, Lukáš Fabík, Josef Fiedor, Filip Hejda, Monika Homolková, Eliška Homolová, Daniela Juríčková, Klára Kedroňová, Ella Kodrlová, Martina Lipárová, Jaroslav Martinák, Alice Molková, Markéta Prochovnicková, Julie Anna Rizničová, Roman Šácha, Lukáš Šmíd, Kryštof Špičák, Patrik Špičák, Věra Vaňková, Sebastian Vavruška, Kryštof Veselý, Jakub Vysloužil

TÁBOR

Na tom našem táboře,
půjdeme plavat do moře.
A za malou chvíličku,
budeme plavat v rybníčku.
Usušíme se a půjdeme dál,
schováme se za korál.
Půjdeme až do dále,
uvidíme banány.
Sáňkovat my nechceme,
ale plavat půjdeme.

Uvidíme chobotnici,
zakřičíme přes ulici.
Máme hlad a půjdeme zpět,
čeká nás veliký svět!
Potom půjdeme do chatky,
sníme tam ty dupetky.
A pak půjdeme spát
a už si nebudeme hrát.
(Ella, Alička, Věra, Danielka)

PODMOŘSKÉ PŘÍHODY ŠARLOKA

Zpráva: Někde hluboko v moři se našla oběť – žralok zubník. A dál nám to poví reportér Žužlík: „Ano, ano, zlalok umzel po útoku zelvi masozlavé, ale jaká zelva to byla? To ulcite zjistí Salok.“ Píp. Šarlok vypnul televizi a říkal si: „Ten Žužlík snad neumí mluvit.“ Hluboce se zamyslel a šel na to vylučovací technikou. Chobotnice to být nemůže, ta bydlí v korálech a kosatka to také být nemůže, ta jí tučňáky. Počkat, co to říkal Žužlík? Hmmm, už vím, že to udělala želva. Ale

jsou dvě želvy: želva velkooká a želva vegetariánská. Šarlok se opět hluboce zamyslel. „Už to mám, udělala to želva velkooká, vegetariánské by žralok nechutnal!“ Zjistit, že želva bydlí v jeskyni už byla hračka, a tak policie mohla díky Šarlokově pomoci brzy pachatele zavřít.
(Jaroslav Martinák)



V loňském roce jsme se na školní výlet vypravili do Moravského krasu

REJNOK

Rejnok je vodní zvíře,
hodně má rád moře.
Má rád malé rybičky,
hlavně malé chobotničky.
Jeden může být jedovatý,
druhý zase flekatý.
Druhý je moc
a mají rádi noc.
(Sebastian Vavruška)

BOBŘI A ŽRALOCI

Bydlí v moři bobři?
Bobři jsou tak dobří.
Poskládají mosteček
z malých velkých kládeček.
Poskládají domeček
z malých tlustých dříveček.
Kamarádi se žraloky
mají zuby jako hroty.
(Julie Rizničová)

VELERYBA

Veleryba to je macek,
uvidí ji jenom racek.
Pročpak dělá tyhle smyčky?
Protože zná dobré kličky.
Kličkuje mezi skálami,
racek létá nad námi.
Milióny záhybů,
žralok hledí na rybu.
(Filip Hejda)

ŽRALOK

Žralok má velké zuby,
často mu smrdí z huby.
Lidi ho pozorují z paluby,
nervy mají naruby.
Mají rádi všechno maso,
je považován za zvířecí eso.
(Lukáš Fabík)



Halloween



Po půl roce opět v plavání



Den šílených účesů



Rudické propadání

4. TŘÍDA



Třídní učitelka: Mgr. Iveta Obtulovičová

Bartošková Madlen, Černota Šimon, Čevelík Dominik, Dudešková Terezie, Hrošíková Elen, Hříb Vojtěch, Hvozd'a Max, Jahodíková Valerie, Juríček Aleš, Kedroníček Lukáš, Krušina Filip, Krušinová Natálie, Novotná Andrea, Pleva Tomáš, Ryška Michal, Simotová Klára, Straňáková Monika, Stýskal Kryštof, Stýskalová Elena, Szabó Natálie, Špaček Adam, Štolfová Inka, Tomková Leona, Vavrušková Stella



Návštěva Uherského Hradiště

HRÁLI JSME SI SE SYNONYMY – POZNÁŠ PÍSEŇ?

BĚŽÍ LIŠKA K TÁBORU

Utíká šelma ke stanům,
bere tašku s léčivou bylinou,
zvíře, které píchá, za ní utíká,
že jí tašku roztrhá.

Utíkej, králíčku, utíkej za ní,
vezmi jí tu léčivou bylinu,
šelma se mu ztratila,
ještě se mu zasmála.

HOLKA MODROOKÁ

Děvče s blankytně modrýma očima,
nehačeť u říčky,
děvče s blankytně modrýma očima,
nehačeť tu.
V říčce je vodník, zašklolí tě za culíček,
děvče s blankytně modrýma očima,
nehačeť tu.

JEDE, JEDE POŠTOVSKÝ PANÁČEK

Frčí, frčí listonoše figurka,
frčí, frčí listonošský muž.
Má vrané oře jako dva kapříčky,
frčí, frčí do města.

Frčí, frčí listonoše figurka,
frčí, frčí listonošský muž.
Vpředu má trumpetky, vzadu má bedničku,
frčí, frčí do města.



Nad mapou ČR – zajímavostí z krajů



Tvorba vlastní učebnice



Halloween



Dopravní hřiště

5. TŘÍDA



Třídní učitelka: Mgr. Lucie Kedroňová

Bachan Martin, Blaha Jakub, Bureš Tomáš, Črla Ondřej, Černotová Štěpánka, Fiedor Jiří, Fránková Michaela, Hlaváč Roman, Hubičková Lucie, Kočířová Aneta, Kubiček Jan, Kubičková Tereza, Lesová Veronika, Matějíčková Laura, Michalec Martin, Riznič Jáchym, Šíková Karolína, Šmíd Antonín, Vávra Tobiáš, Vodová Monika, Zámečníková Vendula

CO VŠECHNO MŮŽE ZNAMENAT FOTBAL

Už jako malá jsem stále poskakovala a běhala, proto jsem brzy začala chodit do kroužku aerobiku. Tam jsme nacvičovaly celý půlrok na vystoupení, která nám začínala na jaře a táhla se až do velkých prázdnin. Měly jsme vždy nějaký krásný kostým podle toho, na jaké téma jsme tančily. Maminky nám zaplétaly vlasy nebo dělaly drdoly, které nám pak i natřpytily. Po čtyřech letech jsem se ale sama rozhodla, že chci s aerobikem skončit, protože mě, světe, div se, zlákal fotbal! Maminka z toho byla smutná, tatínek byl nadšený. A tak začaly mé nové dny s tím rádobý klučičím sportem.

Velkým učitelem mi byl bratr. Fotbal mě velmi přitahoval. Stále jsem si kopala. Věčně jsem seděla u televize, sledovala zápasy a učila se. Nejprve jsem hrála fotbal s kluky u nás na vesnici. Tam se mi to moc líbilo, hrála jsem se svými spolužáky. Protože se mi dařilo, tatínka napadlo, že mě přihlásí do dívčího klubu 1. FC Slovácko v Uherském Hradišti. Tady pokračovalo mé fotbalové dobrodružství a přátelství. Věkem jsem odpovídala mladší přípravce, kde jsem měla ještě rok zůstat. Trenérka mě ale velmi rychle přesunula ke starší přípravce. Během dvou let se náš tým velmi zlepšil. Spousty tréninků, zápasů, turnajů a soustředění z nás holek udělalo kamarádky. Nebylo to vždy jen lehké, ale ani modřiny nás nezastavily od chutě vyhrávat. A vítězství bylo skutečně hodně. Všechno rychle uteklo, až nastal čas, kdy většina mých

oblíbených spoluhráček měla odejít do mladších žákyň. Jenže já ne. Můj ročník narození tomu neodpovídal. Navíc nás už neměla mít ani naše skvělá trenérka! Byla jsem z toho úplně hotová. Čekal nás poslední společný turnaj. Ani nevím, jak jsem hrála. Pořád jsem myslela na to, že už nebudu se svými kamarádkami. Trenérka si nás po turnaji všechny zavolala. I ona byla hodně smutná. Všem nám děkovala, říkala, že jsme prima holky a že jí každý závidí, jaký si vychovala kvalitní tým. Začala jmenovat hráčky, které budou odcházet do vyšší skupiny. Když je všechny vyjmenovala, chtělo se mi brečet. Pak trenérka zvedla oči... a řekla moje jméno! Byla to ta nejlepší zpráva mého života. Radostí jsem vyskočila a nemohla jsem tomu uvěřit. Ale to nejlepší teprve přišlo! Trenérka se tvářila záhadně. Stále nám vyprávěla, jak ji mrzí, že s námi nemůže jít dál. Všechny jsme brečely. V tu chvíli to už trenérka nevydržela, začala se usmívat, a to pro nás znamenalo, že všechno bude jinak. Tak dlouho bojovala s vedením, až jí povolili, že si nás může nechat. Tento den byl pro mě opravdu šťastný. Máme za sebou další část ligové sezóny, kterou jsme vyhráli a těšíme se na jaro. Kopaná mě v žádném případě nepřestala bavit. Podporuje mě celá rodina. Chci být úspěšná a podívat se s fotbalem do celého světa. Co myslíte, bude mému týmu jednou třeba Lionel Messi předávat pohár?
(Veronika Lesová)



Zdobení stromečku



Zelená výzva

LILI BET

Asi před půl rokem se stalo něco, čeho jsem se strašně bála. Týkalo se to mého pejska Ňůtna. Byl už moc starý a já jsem věděla, že se blíží čas, kdy půjde na duhový most. Naši mě ten den poslali k babičce, abych jí pomohla. S prarodiči jsme měli jet nakupovat. Když jsme s babičkou čekaly u auta na dědu, někdo mu zavolal, byl to můj tatka. Ptal se, jestli je telefon nahlas, pak si něco tiše povídali. A já už jsem tušila, nahlas jsem ale nic neřekla, celou mě sevřel strach. Nakupování nějak proběhlo, na divný telefon jsem i docela zapomněla. Po cestě zpět od babičky, právě když jsme vycházely

do našeho kopce, nám ale mamka šla na proti, což nebylo běžné. A tatka s bratrem tam na vrcholku také byli. Poslední metry kopce jsem už šla s pláčem. Uviděla jsem hrobeček. Byl krásný. S brekem jsem se vrhla tatkově do náruče. Pár dní jsme byli všichni smutní. Snažila jsem se být silná, ale pokaždé, když jsem se podívala na hrobeček, začala jsem plakat. Zároveň jsem byla taky na všechny i trochu naštvaná, protože jsem se nemohla rozloučit. A tak šly dny bez Ňůtna. Byla sobota a naši odjeli nakupovat. Asi po dvou hodinách mamka volala, ať jim jdeme pomoci s taš-

kami. Naši byli zvláštní. Mamka se dívala na nás, pak dolů pod nohy. Tatka otevřel kufr. Tam byly věci pro štěňátka! Mamka vyšla z auta, ale ne sama. Z auta najednou vyběhla malá kulička! Byla tak roztomilá. Dali jsme jí jméno Lili Bet. Postupem času se zvětšovala a zvětšovala, párkrát se nám

doma i počurala a něco rozkousala, znáte štěňátka. Kouše i teď. Převážně to odnáší mamčino spodní prádlo, to sice nechápu, ale jinak je Lili úžasná. Myslím si, že nám ji poslal Ňůtn. Děkuji ti, Bože, za naše zvířátka. I ty, co už přešly duhový most. (Štěpánka Černotová)

DOBRÁ ZPRÁVA

Byl krásný letní den a tak jsem se rozhodla, že si půjdu lehnout na trávu naší zahrady. Vzala jsem si s sebou deku, malý gumový míček a taky nějaké pamlsky pro mého pejska.

Bylo horko. Na zahradě jsem si deku rozložila a pohodlně jsem se uvelebila ve stínu. Vedro se na mě valilo ze všech stran. Zavolala jsem na Jacka. Chtěla jsem mu aportovat míčky a samozřejmě dát odměnu za každý přinesený balónek. Má to moc rád, když si s ním tak hrají. Jack ale na mé zavolání vůbec nepřiběhl, což bylo divné. Chodila jsem po dvoře a hledala ho úplně všude. V boudě nebyl, nenacházel se ani na jeho oblíbeném místě pod traktorem. Když jsem zjistila, že někdo nechal pootevřenou branku a pejsek tudy asi utekl, rozbředla jsem se. Bála jsem se o něho.

Rozhodla jsem se, že vytisknu Jackovu fotku, k ní napíšu moje telefonní číslo a obrázky vyvěsím ve vesnici. Tak jsem taky udělala. Navíc jsem prošla celou obec, ale bez úspěchu. Když jsem se vrátila domů, ucítila jsem něco vlhkého na obličeji. Myslela jsem si, že začalo pršet. Ale vtom jsem se probudila! To, co jsem cítila, byl můj Jack, který mi olizoval obličej. A já zjistila, že se mi to celé jen zdálo ...

Byla to ta nejkrásnější zpráva. Jack byl v pořádku se mnou na zahradě a mohli jsme si spolu hrát. (Karolína Šíková)



Výlet do ZOO

6. TŘÍDA



Třídní učitelka: Mgr. Ivana Kocourková

Bánovský Roman, Dvouletá Magdaléna, Hanáková Vanesa, Hvoždová Vanessa, Kedroň Filip, Kňourek Kristián, Kodrta Michal, Kostílková Aneta, Kříž Patrik, Kučík Roman, Lipárová Michaela, Máčalíková Lucie, Malík Matyáš, Maňásek Lukáš, Martináková Klára, Mikulová Karolína, Pochylá Jana, Polášková Barbora, Vávra Mikuláš, Vávra Tobiáš, Vavrušková Sofie, Vysloužilová Nela, Žlebková Kateřina

ZMĚNY U ŠESTÁKŮ

Od přechodu z 1. stupně se změnilo plno věcí. Odešli čtyři dobří spolužáci a kamarádi, ale zase přišlo šest nových. Zažili jsme přesun na druhý stupeň a máme novou třídu. Všichni jsme se seznamovali nejen mezi sebou, ale i s novým prostředím a novými učiteli. Zatím spolu i se třídou a učiteli vycházíme dobře a na druhý stupeň jsme si už zvykli.

(M. Kodrta)

Přechod na druhý stupeň pro mě byla velká změna v mnoha věcech. Rozloučili jsme se s naší bývalou paní učitelkou a několik dětí se odstěhovalo nebo přestoupilo na jinou školu. Přišly děti ze Zlechova, které jsem vůbec neznala, díky tomu jsem získala hodně nových kamarádů. Přibýly nám nové předměty, například zeměpis, přírodopis, dějepis, fyzika, občanská výchova a výchova ke zdraví. Znamená to, že se musím víc učit

a vyučování končí později. Skoro na každý předmět máme jiného učitele. Přemístili jsme se do hezčí, nové, ale menší třídy, která je až ve třetím patře. To mně moc nevyhovuje. Už nemáme s kluky společný tělocvik, což je moc super. Myslím si, že jsem si na všechno postupem času zvykla.

(A. Kostílková)

Ve třídě je nás dohromady 23 žáků. Máme novou třídu, která se mi velmi líbí. Z nových předmětů mě nejvíce zaujaly pracovní činnosti, protože v nich vyrábíme různé dílenské výrobky. Baví mě vyrábět různé výrobky ze dřeva a kovu. Doba výuky se prodloužila o několik hodin. Zjistil jsem, že výuka v šesté třídě je těžší a náročnější, ale když se budu na každou hodinu řádně připravovat, tak to zvládnu.

(R. Kučík)

Ráda bych popsala pro mě jen ty nejzásadnější změny. Třídu máme až úplně nahoře v podkroví. Je skutečně malá. Vede tam mnoho schodů, proto je cesta tak náročná. Takže se vlastně všichni udržujeme stále ve formě. Jedná se o odbornou učebnu fyziky,

to znamená, že se tam nachází hodně pomůcek do hodin. Musíme na ně dávat pozor, což dělá některým jedincům velký problém. Od šesté třídy máme tělocvik odděleně, kluci zvlášť a holky zvlášť. To se mi líbí, protože jsou u her většinou vyrovnané týmy. Kluci se nám neposmívají a je tam lepší atmosféra. Co se ale nezměnilo, je školní jídelna. Tady bych malou změnu ocenila. Například kdybychom se my, žáci, mohli víc podílet na jídelníčku. Vybírat dopředu, co se bude vařit, třeba hlasováním. Nebo úplně některá jídla, která skoro nikomu nechutnají, hlasováním z jídelníčku vyškrtnout nadobro.

(S. Vavrušková)

Prostory ve škole v Tupesích jsou větší než ve Zlechově. Jako změnu vnímám velkou tělocvičnu, protože jsme měli ve Zlechově velmi malou tělocvičnu, kde se nedalo ani běhat. Noví učitelé jsou pro mě další změnou, protože jsem měla ve Zlechově třídního učitele, a teď mám třídní paní učitelku. Noví spolužáci a spolužačky pro mě hodně znamenají, mám tu kamarádky, kterým můžu věřit. Ve Zlechově jsem tolik dobrých kamarádek neměla.

(K. Žlebková)



CO JSME ZAŽILI V ZÁŘÍ NA ADAPTAČNÍM POBYTU?

V neděli dopoledne jsme vyjeli na adaptační kurz ve Vřesovicích v poměrně velkém dešti. Při cestě vznikly komplikace, a tak jsme museli vystoupit z autobusu a jít na chatu Radost pěšky. Po dobu adaptáku jsme dělali spoustu aktivit a podnikli jsme výlet na Klimentek. Hodně mě bavilo stavění bunkrů v lese a hra jménem čokoláda.

Myslím si, že za těch pár dní, co adaptační kurz probíhal, jsme toho hodně prožili a seznámili jsme se. Zlechovejáci k nám zapadli. Na konci pobytu jsme podnikli stezku odvahy a před tím opékání špekáčků s panem ředitelem. Byli jsme rozděleni do kmenů, ve kterých jsme pracovali po celý adaptační kurz.

Na Radosti to bylo pěkné, ráda bych se tam někdy vrátila, myslím si, že jsme si celá třída adapták velmi užili.

(L. Máčalíková)



DOPISY NAŠIM STRACHŮM

Milý strachu,

musím se trochu zasmát, protože jsi mě měl až do 4. třídy docela pod kontrolou, jenomže já jsem se s mojí kamarádkou radostí rozhodla užít si život naplno.

To jsi nečekal, co? Chápu, že v mém životě plníš určitou povinnost, ale měl by ses trochu uskromnit. Kvůli tobě jsem si neužívala výlety s rodinou a jiné věci.

Rozhodla jsem se – dám ti určitou hranici, doufám, že si život užíváš tak, jak si právě teď užívám já.

S láskou

(Klára)

Můj strachu,

v normálním životě mi přinášíš spoustu problémů, ale já chápu, že svoji práci dělat musíš. Od jara se spolu budeme zase vídat častěji, ale mám kamarády, kteří mi s tebou pomohou. Pokud se mnou vydržíš až do dospělosti, věřím, že se s tebou naučím bojovat a nebudu potřebovat pomoc ostatních. Upřímně, dá se s tebou naučit žít, jenom je to trochu těžší. Doufám, že se začneš trochu mírnit a přestaneš mi to dělat. V zimě mi naštěstí toho nemůžeš tolik udělat, takže do jara ahoj!

(M. Lipárová)



7. TŘÍDA



Třídní učitelka: Mgr. Lenka Hejdová

Cigoš Matyáš, Dudešek Jiří, Fiedorová Eliška, Hlaváč Daniel, Homolka Jakub, Hrabec David, Hroza David, Hyrák Pavel, Kaňovská Markéta, Kečkéšová Petra, Klofáčová Kateřina, Kostílková Alžběta, Kovaříková Klára, Křemečková Klára, Kubiček Roman, Oslzlová Eva, Perníčka Vratislav, Perníčková Nikola, Sedláčková Veronika, Staňa Jakub, Stýskal Martin, Sýkora Jakub, Šik Jakub, Šmídová Lucia, Vodová Michaela, Zajícová Tereza

STŘÍPKY VZPOMÍNEK Z LYŽÁKU

Náš lyžařský kurz na Ski Karlov jsem si představoval úplně jinak. Původně jsem se vůbec netěšil, protože hromadné akce nemám rád. Lyžování bylo perfektní, dokonce jsem se trochu zlepšil. Počasí jsme měli nádherné – prostě azuro! Vlastně bych si moc přál příští rok jet znovu...

(J. Homolka)

Nejvíce se mi líbily večerní programy, kde jsme hráli různé společenské hry. Každý večer bylo promítání o lyžování. Lyžování bylo super do té doby, než se mi v půlce kopce nepodařilo zabrzdit, napálila jsem to do zdi

bufetu a zlomila tím jednu lyži. Nebylo úplně příjemné scházet půlku červené sjezdovky v lyžákách, ale všechno se dá zvládnout, hlavní je, že se mi nic nestalo. Na další lyžování jsem si půjčila nové lyže. Jsem moc ráda, že jsem na lyžák jela.

(E. Oslzlová)

Jeden z nejlepších dnů byl čtvrtek. Ráno jsme lyžovali stejně jako jiné dny a odpoledne jsme jeli slalom. Večer byl karneval, který se nám všem líbil... Lyžák jsme si všichni užili.

(K. Kovaříková)

Ve středu ráno jsme vyrazili opět na sjezdovku. Jezdil jsem s Kubou, když vtom jsme si všimli, že na sjezdovce leží nějaký lyžař. Zastavili jsme u něho a zeptali se, jestli je v pohodě. Naštěstí byl při vědomí, ale řekl nám, že má asi zlomenou klíční kost. V tu chvíli jsme se strašně lekli a vůbec jsme nevěděli, co máme udělat. Naštěstí hned za námi zastavili snowboardisti starší než my a zavolali mu pomoc.

Ten večer jsme se od našich učitelů dozvěděli, jak se v takových situacích zachovat – zapíchnout překřížené lyže a hůlky v místě úrazu a zavolat na telefonní číslo 1210, což je číslo horské služby. Uvědomil jsem si, že je velmi důležité vědět, co dělat, když někdo potřebuje pomoc. (J. Šík)

Každý večer, i když jsme se už dávno měli snažit usnout, povídali jsme si tak dlouho, dokud jsme neusnuli všichni. ... Samozřejmě také nesmím vynechat ve vzpomínání poslední den – karneval a diskotéka byly super a moc se mi líbil kostým učitelů. (J. Staňa)

Po každodenním lyžování jsme sledovali prezentace našich instruktorů, které byly zajímavé někdy více a někdy méně. Po prezentacích přišla řada na nás, měli jsme si vymyslet nějakou aktivitu. Hráli jsme tolik her, že nedokážu určit, která byla nejlepší.

Skoro vždy jsem lyžovala s Evčou, až na jedno odpolední lyžování. Když si na to vzpomenu, bylo to hrozné. Evča jela krásně po svahu, ale na konci to neubrdila a vjela do stěny baru na sjezdovce a zlomila si jednu lyži. Pro jistotu jela do nemocnice, aby ji prohlédl lékař. Byla jsem s ní a měla radost, když doktor řekl, že je Eva v pořádku. Zlomená lyže se další den vyřešila zapůjčením nových lyží. S Evčou jsme si slíbily, že za trest už do baru nikdy nevkrečíme :-).

Závěrem můžu říct, že se mi tam moc líbilo a klidně bych si to zopakovala.

(V. Sedláčková)

Myslím, že budu mluvit za většinu naší třídy, když řeknu, že bych chtěla poděkovat učitelům, že se z nás nezbláznili. Poděkovat bych také chtěla naší třídě za společně strávený čas.

(M. Kaňovská)



ROZHOVOR S VEDOUcí ŠKOLNÍ JÍDELNY, PANÍ JARMILOU PRECLÍKOVOU



Jelikož se naše vedoucí školní jídelny chystá do důchodu, rozhodli jsme se ji před odchodem vyzpovídat. Naše otázky se týkaly nejen její profese, ale i volného času.

„Kolik let zde pracujete?“

„Pracuji zde už 22 let.“

„Kdybyste nešla do důchodu, chtěla byste pokračovat v téhle práci?“

„Určitě ano, práce mě tu moc bavila a měla jsem kolem sebe skvělé lidi, včetně vedení školy.“

„Jaké je Vaše oblíbené jídlo?“

„Kuřecí maso, steakové hranolky a zelenina nebo pstruh na másle.“

„Jaké jsou vaše koníčky ve volném čase?“

„Vzhledem k tomu, že jsem při práci opatrovala 10 let dvě babičky, tak jsem moc vol-

ného času neměla, ale mám pět vnoučat, snažila jsem se být co nejvíce s nimi. Mám ráda i práci na zahradě.“

„Co přesně je vaší pracovní náplní?“

„Počítám obědy, normuji jídla, vypracovávám kritické body, přijímám zboží, vydávám zboží, připravuji jídelní lístky, počítám stravné, měsíční uzávěrky, výkazy, spotřební koš, fakturaci, pokladnu atd... A pracuji i jako hospodářka školy, ve které mám spoustu administrativní práce.“

„Patří ananas na pizzu?“

„Já si myslím, že určitě ano, mám ráda experimenty s jídly, ale bohužel je něco jiného, když vaříte 5 porcí, nebo 270...“

„Co je na vaší práci nejnáročnější?“

„Práce je to velmi zodpovědná, stále chodí nějaké kontroly, vše musí být v pořádku, na konci měsíce musí vše perfektně sedět. Moc nás těší, když stravníkům chutná, jsme rádi, když nás žáci nebo učitelé za připravené jídlo pochvalí.“

„Jaké jste měla známky na základní škole?“

„Na prvním stupni jedničky a dvojky, když jsem končila, měla jsem asi dvě trojky.“

Děkujeme paní Preclíkové za odpovědi a za její čas.

(Rozhovor připravily K. Klofáčová a K. Křemečková)



ROZHOVOR SE ŠKOLNÍKEM, PANEM JOSEFEM BUREŠEM

K rozhovoru jsme si pozvali našeho školníka, pana Josefa Bureše. Myslíme si, že u nás ve škole dělá spoustu věcí, kterých si běžně ani nevšímáme, přesto je to pro školu důležitá osoba.

„Pracoval jste někde jinde než u nás ve škole?“

„Moje první práce byla v Mesitu v devatenácti letech, poté jsem odešel na vojnu. Pracoval jsem jako živnostník, dělal obkladačské práce, řídil kamion a pracoval u obce.“

„Měl jste jako malý kluk nějakou vysněnou práci?“

„Chtěl jsem dělat práci s technickým zaměřením.“

„Jak dlouho tady pracujete a proč jste si vybral naši školu?“

„Pracuju tady 5 let a vybral jsem si ji, protože tady bydlím a pracoval jsem na obci.“

„Baví vás tahle práce a je podle vás zajímavá?“

„Zajímavá určitě je, potkávám se tady s hodně lidmi a dětmi a jsem celkově v kolektivu, ale je tady i hodně technické práce.“



„Jaký největší problém jste musel ve škole řešit?“

„Jeden z největších problémů bylo nefunkující topení, protože se vůbec netopilo.“

„Vaše oblíbené jídlo?“

„Asi rajská nebo svíčková.“

„Sledujete nějaký sport?“

„Sleduji od všeho trochu, především fotbal.“

Děkujeme za rozhovor.

(Rozhovor připravili a vedli R. Kubíček a M. Stýskal)



8. TŘÍDA



Třídní učitel: Mgr. Michal Koubek

Bachanová Julie, Buroňová Libuše, Důbravová Iveta, Dudešek Matěj, Gabrielová Anna, Holásková Adéla, Horký Samuel, Husek Lukáš, Chramcovová Karolína, Jámboř Vojtěch, Juríková Liliana, Kedroň Jakub, Kníž David, Kocourková Barbora, Kostílková Daniela, Kroča Ondřej, Máčalíková Eva, Maňková Barbora, Ottová Ester, Pospíchal Matouš, Prachmanová Nela, Ryška Štěpán, Snášil Simon, Straňák Maroš, Šefránková Kristina, Ševčíková Natálie, Špačková Adriana, Tuhyčková Veronika, Vávrová Ester, Žlebková Monika

NA CO RÁDI VZPOMÍNÁME?

(upraveno, kráceno)

Za chvíli to bude již osm plných let, co navštívíme školu, která se stala naším druhým domovem.

První zážitky počaly již na prvním stupni, kdy se naše rozmilá třída vypravovala na spous-

tu výletů, ať už se jednalo o drobné výlety do zoologických zahrad nebo závěrečné letní výlety s přespáním, na které jsme se těšili úplně všichni po celý školní rok. Postupem času výletů neznatelně ubývalo a úkolů a práce naopak přibývalo a my rostli.

A byl tady 2. stupeň. V 6. třídě do naší třídy přibyli noví žáci ze Zlechova.

Nejraději vzpomínáme na adaptační pobyt, lyžařský kurz a výlet do Mikulova.

Na adaptačním pobytu jsme hráli spoustu seznamovacích her a dělali skupinové projekty. Díky školní psycholožce došlo ke stmelení našeho kolektivu, a proto máme super partu dodnes. Odjížděli jsme naprosto spokojení, s novými kamarády a se skvělým třídním učitelem.

Na lyžařský kurz rádi vzpomínáme, protože jsme se naučili lyžovat, ale i zdokonalili naše lyžování. Poznali jsme spoustu dobrých lidí a zlepšili celkové vztahy v kolektivu. Odnesli jsme si nejen bolavé nohy, ale i spoustu

skvělých zážitků, na které nezapomeneme.

Pobyt v Mikulově byl pro většinu naší třídy velmi náročný, i přesto je ale nezapomenutelný. Jel s námi i náš pan ředitel Kubiš, se kterým byla obzvlášť zábava. Naše nejoblíbenější chvíle byla, když jsme seděli v kroužku na zahradě a zpívali.

I za tak krátkou dobu se z naší třídy stal velmi dobrý kolektiv.

Budeme se těšit, jaké nové zážitky nám přinese poslední školní rok

(A. Holásková, B. Kocourková,
N. Prachmanová, A. Gabrielová,
I. Důbravová, E. Ottová, E. Máčalíková,
M. Žlebková, J. Bachanová)

MŮJ ŠKOLNÍ ROK 2022/2023

Jsmo za půlkou školního roku, který prožíváme v 8. třídě. Akce, které proběhly, se nám zatím moc líbily. Těšíme se i na to, co nás ještě čeká.

V tomto školní roce se nám nejvíce líbil výlet do Vídně společně s 9. třídou, paní učitelkou Tomaníkovou a paní učitelkou Milošovou. Navštívili jsme spoustu památek např. Hundertwasserhaus, Naturhistorisches Museum a Haus des Meeres. Nejvíce se nám líbilo přírodovědecké muzeum Naturhistorisches Museum, ve kterém jsme mohli vidět pravěká zvířata, zkameněliny, pravěké vykopávky, krystaly, kameny a další. Zaujalo nás i akvárium Haus des Meeres.

Líbilo se nám i na turistickém kurzu v Roháčích, okouzila nás předvánoční Olomouc.

V tomto roce nás ještě čeká zážitkový a tematický kurz ve Fryštáku, třídní výlet na vodu Sázavu a zájezd do Dolního Rakouska.

(N. Ševčíková, E. Vávrová, K. Šefránková, L. Juříková a L. Husek, B. Maňková, A. Špačková)





NAŠE ZÁLIBY

Naši spolužáci mají spoustu koníčků a zálib. Rozhodli jsme se, že se s vámi o ně podělíme. **Štěpán Ryška** je už pátým rokem členem skupinky Terminátorů skautského oddílu Tupesy.

Veronika Ťuhýčková je velmi dobrá ve sportech, hraje házenou za SHK Kunovice.

Za TJ Tupesy hraje zase fotbal **Jakub Kedroň**.

Monika Žlebková se věnuje závodnímu plavání za Elite Swim.

V naší třídě najdeme spoustu milovníků zvířat, jedním z nich je **Adéla Holásková**, se svým psem se věnuje agilitám.

Ted' odbočíme od sportu k jiným aktivitám.

Iveta Důbravová se aktivně učí anglicky a chodí do Helen Doron English.

David Kniž rád rybaří, často chodí chytat ryby na Moravu.

Barbora Maňková chodí do aerobiku. Dělá ho už 8 let. Hodně ji baví. Cvičí za b2m v Uh. Hradišti. Na prvním místě byla už sedmnáctkrát.

Eva Máčalíková dělá myslivost. Dostala se k ní přes rodinu. Baví ji chodit do přírody a chodí s dědou na čekanou.

Koníčkem **Simona Snášila** je lukostřelba. Od malička ho vedl tatka. Baví ho, ale je to náročné na ruce a záda.

Matouš Pospíchal je houslista. Na housle hraje 9 let. Hraje ve verbuňku, orchestru, kvartetu a dvou cimbálcích.

Libuše Buroňová chodí už 3 roky do dramatického kroužku na ZUŠ v Uherském Hradišti. Celý rok něco nacvičují a na konci roku to předvádí rodičům.

Daniela Kostílková už od 6. třídy hraje softball za Snails Kunovice.

Vojtěch Jámboř hraje florbal za FBC Slovácko. Trénuje už rok. Většinou hraje křídlo nebo obranu.

Zakončíme to **Annou Gabrielovou**, která se už od školky věnuje hře na flétnu. Aktivně hraje sama, ale chodí i do sboru a souboru. Aktuálně hraje už 10 let a tento rok bude absolvovat.

(L. Buroňová, D. Kostílková, J. Kedroň, D. Kniž, O. Kroča)

KARKULČINA POMSTA



Maminka: Karkulko, běž navštívit babičku a předej ji tento košíček. Karkulka: Už zase?



Karkulka: Lalalala



*Karkulka: Ta stará bába mi už leze na nervy. Vyříd' to s ní.
Vlk: Dobře, jen mi řekni, kde bydlí.*



*Mezitím u babičky:
Babička: Tak se měj myslivečku.
Myslivec: Na viděnou.*



Vlk: Tak tady bydlí ta bába.



*Babička: Pomoc!
Vlk: Buď ticho a bude to rychlejší.
Karkulka: Chachá, konečně!*



Myslivec: Já jsem hlava dřevá, zapomněl jsem si telefon.



Myslivec: Co se tady děje?



Myslivec vyrazí vlkovi zbraň z ruky.



Myslivec: Padej, ty vlku prašivej.



Babička: Děkuji, myslivečku, zachránil jsi mi život. Myslivec: To nestojí ani za řeč.



Karkulka: AAAUUUUUUUUU.

(K. Chramcovová, V Ťuhýčková, M. Pospíchal, S. Snášil, Š. Ryška, M. Dudešek)

9. TŘÍDA



Mgr. Martina Tomaníková

Adámková Tereza, Bauerová Veronika, Budík Radek, Daničková Tereza, Dvořáková Eliška, Foltýnková Eliška, Hrošíková Tereza, Hroza Tomáš, Jakubík Radim, Kadlčík Jan, Khramtsov Yehor, Klofáč Ondřej, Křiourek Jan, Kočenda Richard, Kovaříková Michaela, Křemečková Adéla, Maňásek Vít, Martonová Adéla, Oulehla Štěpán, Pernička Aleš, Ryška Jakub, Sedláčková Nikol, Slavíková Adéla, Smětáková Pavlína, Škrabalová Eliška, Špičák Matěj, Švec Dominik, Zástavová Barbora

... A NĚKDY NA SHLEDANOU

(upraveno, kráceno)

Do tupeské školy chodím už od 1. třídy. Začátky byly těžké, protože už jsme si nemohli jen hrát, ale museli jsme v hodinách dávat pozor. Nakonec jsme si na všechno zvykli a první stupeň uběhl jako voda. Když k nám v 6. třídě přišli noví spolužáci ze Zlechova, byli jsme rozděleni na dvě skupiny, ale adapták to vše změnil a stala se z nás dobrá parta. Bohužel pak přišla karanténa a všichni jsme se tak nějak odcizili. Naštěstí,

když to všechno skončilo, byli jsme zase ta stará dobrá parta. V polovině 8. třídy k nám z Ukrajiny přišel Yehor. Naštěstí k nám rychle zapadl a neměl žádné problémy.

Na začátku deváté třídy jsme se stali patrony prvňáčků a pořádáme čas od času společné aktivity, jako například pouštění draků. Dokonce nás hodně podporují v přijímacích zkouškách a darovali nám každému obrázek. Jak je u nás ve škole zvykem,

začali jsme také nacvičovat polonézu, která byla jedním z nejlepších zážitků.

Když se na to díváme zpětně, říkáme si, kolik jsme toho stihli za ty roky prožít. Jeden školní rok má 196 dnů krát 9 je to 1 764,

to je celkem 42 336 hodin, když počítáme i hodiny po vyučování, a my se musíme připravit na naše poslední na shledanou.

(A. Martonová, E. Dvořáková, B. Zástavová, P. Směťáková, O. Klofáč, Š. Oulehla)

MOJE ROKY NA ZŠ V TUPESÍCH

(upraveno, kráceno)

Když se ohlédnu za mou školní docházkou, musím říct, že to byla jízda. Do školy jsem nastupoval jako hravý školkáček, a proto pro mě bylo těžké si zvyknout na nový režim. Už jsem si nemohl celé hodiny hrát, ale musel jsem sedět v lavici a učit se, což mi hodně vadilo a dá se říci, že jsem školu nesnášel. Moje averze vůči škole přetrvávala celý 1. stupeň. V momentě, kdy jsem se ocitl na druhém stupni, vše se změnilo. Měli jsem nové předměty, které mě začaly naplňovat a konečně jsem se těšil do školy. Určitě bych zmínil můj oblíbený přírodopis a chemii.

Od druhého pololetí šesté třídy začala pandemie Covid-19, a tak jsme měli distanční výuku, která pokračovala i v 7. třídě. Během ní se odehrála spousta vtipných nebo zajímavých událostí, jako například, že vyučujícímu přestal fungovat na chvíli zvuk, nebo že to některé žáky občas vyhodilo z hodiny.

V závěru bych chtěl poděkovat učitelům, že nás naučili mnoho nového. Můj velký dík patří paní učitelce Čagánkové, která nás naučila velmi důležité základy, a to číst, psát a počítat.

(J. Kadlčík, R. Budík, T. Adámková)





... KDE ASI BUDU ZA 10 LET?

(upraveno, kráceno)

Vybrala jsem si školu zaměřenou na přírodu, práci v zemědělství a se zvířaty. Mám spoustu nápadů a plánů, co bych chtěla dělat. Mezi ně patří i řidičák a vlastní bydlení.
(A. Křemečková)

Za deset let mi bude dvacet pět. Pracovat budu v hradištské nemocnici jako zdravotní sestra. Práce ve zdravotnictví je těžká, a zároveň i velmi zajímavá. Je skvělé vidět úsměv na tváři ostatních, proto mě pečování o ně baví.
(E. Foltýnková)

Můj život za 10 let velmi záleží na tom, jak se mi povedou přijímačky a později i maturita. Po dostudování bych chtěl práci, která by mě bavila a při troše štěstí i svůj vlastní dům.
(J. Kňourek)

Moje vize, co bude za 10 let, je taková. Chtěl bych bydlet v menším domečku někde na vesnici. Myslím si, že budu pracovat v práci, která bude souviset s mou střední školou, tedy nějaký architekt. Chtěl bych se také věnovat svým koníčkům, jako třeba řezbářství a kytáře.

(D. Švec)

Jak se vidím za deset let? Stručně řečeno, vnímám se jako uznávaný a vyhledávaný elektrikář, který stále prosperuje a vyniká ve stále se rozvíjejícím elektrotechnickém průmyslu. Budu nejspíš bydlet ve vesnici v nově postaveném domě, mít auto a možná i motorku.

(V. Maňásek)

OHLÉDNUTÍ ZA ŠKOLNÍM PLESEM

(upraveno, kráceno)

Tak jsme se dočkali. Od šesté třídy čekáme na tento den, kdy se celá třída sejde na našem plese. Na konci září jsme začali nacvičovat polonézu. Vytvořili jsme čtrnáct párů a užívali si nácvičky. Někteří spolužáci nacvičovali s paní Milošovou i půlnoční překvapení v rytmu rokenrolu.

Blížil se ples a my jsme vyprodali celou tělocvičnu, donesli rekordní počet tomboly a pilovali poslední nedostatky.

Den před plesem jsme začali chystat tělocvičnu, fotokoutky a všechno co bylo potřeba. Tento den neuvěřitelně rychle utekl a už tu máme 21. ledna. Ráno jsme měli poslední nácvičky polonézy a rokenrolu. Ve 20:00 jsme ples zahájili polonézou, kterou jsme si zatančili ještě

jednou po půlnoci. Před tím jsme ale vystoupili ještě s půlnočním překvapením, v němž vystupovala i naše paní třídní učitelka Tomaníková. Obě vystoupení měla velký úspěch a my moc děkujeme paní zástupkyni Karle Milošové za nácvik. Celý ples jsme si moc užili a budeme na něho dlouho vzpomínat.

(T. Daničková, A. Slavíková, V. Bauerová, E. Škrabalová, T. Hrošíková, R. Jakubík, M. Špičák, T. Hroza, R. Kočenda, A. Pernička, J. Ryška)

... A KAM DÁL?

A je to tady. Jsme v deváté třídě a každý se musíme vydat jiným směrem. Nebylo to vůbec jednoduché rozhodování, protože jak máme vědět, co nás bude bavit za 20 let? Ale i přesto jsme se museli rozhodnout.

Adámková Tereza vyniká v kreslení, a proto se vydala cestou Střední uměleckoprůmyslové školy v Uherském Hradišti.

Bauerová Veronika dokáže vytvořit zajímavé účesy, a tak svoji přihlášku podala na Střední školu služeb s.r.o. v Uherském Hradišti na obor kadeřnice. Druhou přihlášku si dala na Střední školu průmyslovou, hotelovou a zdravotnickou v Uherském Hradišti, na obor hotelnictví a cestovní ruch.

Budík Radek je velmi chytrý a inteligentní žák, hlásí se na Gymnázium do Uherského Hradiště a na Gymnázium J.A. Komenského v Uh. Brod.

Daničková Tereza dobře komunikuje s lidmi, proto svoje přihlášky podala na Střední zdravotnickou školu a Vyšší odbornou školu ve Zlíně na obor praktické sestry a druhou přihlášku si dala na Střední školu průmyslovou, hotelovou a zdravotnickou v Uherském Hradišti na stejný obor.

Dvořáková Eliška je talentovaná na jazyky a baví ji chemie, a tak své přihlášky podala na Gymnázium a Jazykovou školu s právem státní jazykové zkoušky ve Zlíně na jazyky a druhou na Střední průmyslovou školu v Otrokovicích na obor aplikovaná chemie.

Foltýnková Eliška je milá a ráda pomáhá druhým. Své přihlášky podala na Střední zdravotnickou školu a Vyšší odbornou školu ve Zlíně na obor praktické sestry a druhou přihlášku si dala na Střední školu průmys-

lovou, hotelovou a zdravotnickou v Uherském Hradišti také na praktickou sestru.

Hrošíková Tereza je chytrá a velmi ochotná. Hlásí se na Střední odbornou školu a Gymnázium ve Starém Městě na obor gymnázium a na Střední školu průmyslovou, hotelovou a zdravotnickou v Uherském Hradišti na obor praktické sestry.

Hroza Tomáš je vtipný a nikdy se s ním nenudíte, své přihlášky podal na střední školu Mesit v Uherském Hradišti na obor elektrikář – silnoproud. A druhou na SOŠT Mojmir na obor truhláře.

Jakubík Radim rád sportuje a hodně ho baví basketbal, také vyniká v učení a proto se hlásí se na Střední odbornou školu a Gymnázium ve Starém Městě obor gymnázium a na Obchodní akademii v Uherském Hradišti obor obchodní akademie.

Kadlčík Jan si rozumí se zvířaty, sám jich několik vlastní, a proto svoji přihlášku podal na Tauferovu střední odbornou školu veterinární v Kroměříži na obor veterinářství a na Střední průmyslovou školu v Otrokovicích na obor aplikovaná chemie.

Klofáč Ondřej velmi rád fotí hlavně přírodu, obě své přihlášky podal na Obchodní Akademii v Uherském Hradišti na obor obchodní akademie a obor informační technologie.

Kňourek Jan rád vaří a peče, proto obě své přihlášky podal na Vyšší odbornou ško-

lu potravinářskou a Střední průmyslovou v Kroměříži na obor technologie potravin a analýza potravin.

Kočenda Richard je velmi chytrý a talentovaný žák, také sportovně nadaný, tak se hlásí na Gymnázium v Uherském Hradišti nebo ve Starém Městě

Kovaříková Michaela je chytrá a sportovně založená, své přihlášky podala na Střední odbornou školu a Gymnázium ve Starém Městě na obor gymnázium a na Obchodní akademii v Uherském Hradišti na obor obchodní akademie.

Křemečková Adéla ráda chodí na procházky v přírodě se svým psem. Hlásí se na Obchodní akademii v Uherském Hradišti na obor obchodní akademie a na Střední odbornou školu a Gymnázium ve Starém Městě obor agropodnikání.

Maňásek Vít má rád fyziku, hlásí se na Střední průmyslovou školu v Otrokovicích na obory mechanik instalatérských a elektrotechnických zařízení a na obor elektrikář.

Martonová Adéla má ráda chemii a proto se vydala cestou Střední průmyslové školy v Otrokovicích na obor aplikovaná chemie. Druhou přihlášku podala na Střední školu průmyslovou, hotelovou a zdravotnickou v Uherském Hradišti na hotelnictví a cestovní ruch.

Oulehla Štěpán vyniká v chemii, matematice a fyzice, svoji přihlášku podal na Střední průmyslovou školu v Otrokovicích na obor aplikovaná chemie a na Střední školu průmyslovou, hotelovou a zdravotnickou v Uherském Hradišti na obor strojírenství.

Perníčka Aleš je hodný a velmi vtipný, své přihlášky podal na střední školu Mesit v Uherském Hradišti na obor elektrikář - silnoproud a na Střední odbornou školu a Gymnázium ve Starém Městě na obor truhlář.

Ryška Jakub rád sportuje, jezdí na skateboardu a je s ním sranda. Hlásí na Mesit

v Uherském Hradišti na obor elektrikář - silnoproud a na Střední průmyslovou školu Otrokovice na obor instalatér.

Sedláčková Nikol chytrá a moc ráda čte, hlásí se na Obchodní akademii v Uherském Hradišti na obor obchodní akademie a na Gymnázium ve Starém Městě.

Slavíková Adéla je chytrá a bystrá, hlásí se na Obchodní v Uherském Hradišti na obor obchodní akademie a na Střední školu průmyslovou, hotelovou a zdravotnickou v Uherském Hradišti na hotelnictví a cestovní ruch.

Smětáková Pavlína je velmi chytrá, také sportovně nadaná. Proto se hlásí na Gymnázium v Uherském Hradišti a na Stojanovo gymnázium na Velehradě.

Škrabalová Eliška ráda sportuje a tancuje. Obě přihlášky podává na Střední školu služeb s.r.o. Uherské Hradiště na obory kadernice a kosmetička.

Špičák Matěj je sportovně nadaný a chytrý, proto své přihlášky podal na Střední průmyslovou školu ve Zlíně na obor stavebnictví a na Střední odbornou školu a Gymnázium ve Starém Městě na obor stavebnictví.

Švec Dominik je velmi zručný a dobře pracuje se dřevem, své přihlášky podal na Střední průmyslovou školu ve Zlíně na obor stavebnictví a na Střední odbornou školu a Gymnázium ve Starém Městě také stavebnictví.

Zástavová Barbora má ráda malé děti a je velmi hodná. Své přihlášky podala na Střední školu pedagogickou a sociální ve Zlíně na obor předškolní a mimoškolní pedagogika a na Střední odbornou školu ochrany osob a majetku ve Zlíně na obor bezpečnostně právní činnost.

Yehor Khramtsov umí pracovat s počítači, proto se hlásí Obchodní akademii v Uh. Hradišti na obory obchodní akademie a informační technologie.

(M. Kovaříková, N. Sedláčková)



ŠKOLNÍ DRUŽINA

KDE SI DĚTI RÁDY HRAJÍ?

Patříte mezi děti, které si rády po vyučování hrají se svými kamarády? Objevujete s nadšením nové hry? Jste cílevědomí a soutěživí? Máte kreativního ducha, který vás nabádá něco tvořit a malovat? Pokud jste na některou z otázek odpověděli „ano“, v tom případě vás pozveme na místo, kde si můžete hrát, soutěžit, tvořit, malovat a zasportovat se svými kamarády. Přesně takové možnosti poskytuje naše školní družina.

Není družina jako družina! Jak to funguje tam, kde se děti nenudí? Docela jednoduše. O zábavu se starají paní vychovatelky, které mají spoustu skvělých nápadů a vymýšlí pro děti pestrou nabídku činností, takže si každý může vybrat podle svého přání nebo potřeb.

Patříme do mikroregionu Buchlov a pravidelně se zapojujeme do soutěží okolních školních družin Osvětimany, Buchlovice, Zlechov, Polešovice, Nedakonice a Boršice. U nás v Tupeších pořádáme každoročně v listopadu výtvarnou soutěž a máme i spoustu umístění.

Ale to není všechno, občas k nám přijede i nějaká návštěva. Tak například nedávno nás navštívili pejsci, kteří se snažili děti rozveselit a mnohému naučit. Této léčebné metodě, při níž se využívá kontaktu se psem pro zlepšení psychického a fyzického stavu člověka se říká canisterapie. Věděli jste, že pes už jen svou přítomností dokáže vyvolat dobrou náladu všude tam, kde je jí nedostatek?



27. ledna jsme si všichni pořádně zařadili na „BLÁZNIVÉM KARNEVALE“ a kouzelník Jirka Hadaš naučil kouzlit i některé děti, které vůbec netušily, že mají kouzelnické schopnosti. Karnevalové programy zajišťují také paní vychovatelky a snaží se každý rok vymyslet nové soutěže a někdy si zasoutěží také rodiče a my děti jim fandíme.



Ale to ještě pořád není všechno! Paní vychovatelky se s námi na konci školního roku nedokážou rozloučit, proto si nás zvou do družiny i v létě. Prý – abychom jim nechyběli. V červenci nám každoročně již několik let připravují příměstský tábor a my se na něj vždy mooooc těšíme. Tábory bývají tematické a není snadné se na ně dostat, protože jsou vždy velice rychle zaplněny. Dokonce i ten letošní, který se jmenuje „CESTOU, NECESTOU“ je již obsazen. Proto neváhejte a sledujte naše školní stránky, abyste příští rok tábor nepropásli. Děti ze školní družiny

Mgr. Barbora Křemečková
Martina Šimonová









TUŠKA – TUpeský ŠKolní Almanach

Vydala Základní škola a Mateřská škola Tupesy. Náklad 200 výtisků.
Sazba Vít Kučera, tisk HUDEC print, s. r. o., Buchlovice